

[Socialministeren.]

Da spørgsmålet om en forbedring af Bygmarkskolens forhold ikke kan opsættes så længe, arbejdes der for øjeblikket i forsorgscenteret i socialstyrelsen med at fremskaffe midlertidige erstatningslokaler hurtigst muligt.

Jeg bemærkede mig, at hr. Jørgen Junior sagde, at Farum kommune ikke har vedtaget endnu at stille et areal gratis til rådighed, men jeg skal i denne forbindelse gøre hr. Jørgen Junior opmærksom på, at der er noget, der hedder den kommunale styrelseslov, og at man skal over et tilsynsråd for at få godkendt, at et areal stilles gratis til rådighed, og at det meget, meget sjældent gøres, når det drejer sig om, at staten skal kunne overtage et sådant areal.

Jeg kan oplyse, at forsorgscenteret igennem nogen tid har været i kontakt med Farum kommune om grundspørgsmålet, og der afholdes møde med kommunen om nogle dage. Ved den lejlighed venter jeg også at det vil blive drøftet, om kommunen kan tilbyde at skaffe midlertidige erstatningslokaler, indtil det planlagte byggeri er færdigt. Jeg venter, at der straks efter mødet foreligger tilstrækkeligt grundlag for, at jeg kan træffe beslutning om den nødvendige ændring af skolens forhold.

Jørgen Junior (FP):

Jeg synes, det er udmærket, at sagen er rejst tidligere, det er særdeles tilfredsstillende, og det er ligegyldigt, fra hvilket parti den er rejst. At den er rejst fra et socialdemokratisk medlem, er helt acceptabelt, godt og perfekt, men det er ikke perfekt, det er ikke acceptabelt, at den henvendelse ikke har haft nogen indflydelse på de beslutninger, der træffes. Det havde været bedre, om den havde haft en indflydelse, således at der kunne ske en ændring hurtigt. Derfor vil jeg gerne have lov til at spørge socialministeren, som fortæller om tilsynsråd og gratis jord osv. osv., og det lyder jo alt sammen meget godt: det, der skal ske, hvornår vil det ske? Det er jo ikke acceptabelt med de forhold, der findes derude. Der kommer breve fra embedslægen, et folketingsmedlem har taget det op for lang tid siden, der har været skrevet om det for lang tid siden, og der er endnu ikke sket en tøddel. Nu kommer der åbenbart et møde, men hvilken vurdering, hvilken opfattelse, har socialministeren af, hvornår der vil komme en realitet på bordet, således at patienterne, klienterne, på institutionen kan få mere

acceptable forhold? Jeg går ud fra, at ministeren vil komme med en ansøgning om en bevilling – det bliver vel til finansudvalget – og den fremgangsmåde beder jeg også ministeren bekræfte, samtidig med at hun giver sin vurdering af, hvornår disse forhold kan blive ændret.

Socialministeren (Eva Gredal):

Om det sidste spørgsmål kan jeg sige, at det svarede jeg på i første omgang. Jeg har redegjort for, hvordan sagen vil forløbe, og jeg må sige, at det er ukorrekt, når man siger, at der ikke sker noget som helst, når et andet folketingsmedlem rejser sagen. Det er da helt givet, at den sag var i gang, da fru Inge Fischer Møller rejste den, men at vi selvfølgelig har gjort noget ved sagen, også når hun rejser den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Steen Folke* (VS) til økonomiministeren:

»Hvor meget vil fødevarerprisernes stigning som følge af devalueringen betyde for en almindelig lønarbejderfamilie, og hvad agter regeringen at gøre ved det?«

(Spm. nr. 91).

Skriftlig begrundelse.

Devalueringen af kronen over for andre EF-valutaer og den efterfølgende devaluering af den »grønne krone« medfører prisstigninger på fødevarer i Danmark. Til belysning af konsekvenserne ønskes virkningen på årsbasis for en almindelig lønarbejderfamilie eller eventuelt »pristalsfamilie« beregnet.

Dyrtidsreguleringen giver langt fra kompensation for disse prisstigninger. Dels giver de normale dyrtidsportioner kun ca. 60 pct. dækning for LO-området, dels kan det som følge af augustforliget forventes, at der i 1977 forfalder en eller flere portioner, som ikke kommer til udbetaling.

Et indgreb over for de stigende fødevarerpriser ville derfor være på sin plads ikke mindst på et tidspunkt, hvor augustforligspartierne har grebet ind over for lønstigninger og reelt søger at påtvinge lønarbejderne en reallønssnedgang.

Men dyrere fødevarer harmonerer måske godt med den øvrige indkomstpoltiske mål-sætning.